

SUPER TIP

• Peter De Graef zet Goethes *Zielsverwanten* op scène

“Ik heb mijn eigen muziek gemaakt met Goethes partituur”

De bekroonde theatermaker Peter De Graef is op tournee met Goethes *Zielsverwanten*, een stuk over liefde en chaostheorie. Of hoe die twee soms hetzelfde zijn.

• Het beroemdste werk van Goethe is het toneelstuk *Faust*, maar de Duitse schrijver en wetenschapper schreef ook invloedrijke romans. Peter De Graef maakte met *Zielsverwanten* een theaterbewerking van de wat vergeten en gelijknamige roman uit 1809, die zich situeert in een milieu van vier wetenschappers.

“Het is geen letterlijke bewerking”, maakt de theatermaker meteen duidelijk. “Ik heb alleen het geraamte van de roman overgehouden. In Goethes boek speelt de chemie bijvoorbeeld een belangrijker rol, bij mij is dat de chaostheorie. Het stuk vertelt over twee wetenschappers, collega's maar ook geliefden, die door hun baanbrekende ontdekkingen subsidies krijgen voor verder onderzoek. De extra krachten die ze aanwerven, zijn een ex-leerling van de ene en een vroegere vriendin van de andere. Parallel aan het wetenschappelijk onderzoek voltrekt zich een emotioneel proces tussen de vier personages: ze gaan liefdesrelaties met mekaar aan, wat alles ingewikkeld en complex maakt. Uiteindelijk ontspoord de hele situatie ook.” Was er enige schroom om een werk van Goethe aan te pakken? “Je moet de meester uit je hoofd zetten als je aan zoiets begint. Je moet je eigen muziek proberen maken met zijn partituur. Het was niet gemakkelijk. Hoewel ik allang bezig

Peter De Graef: “De weerbarstigheid van het dagelijkse leven, dat inspireert me als theatermaker het meest.” Op de foto hierboven: Katelijne Verbeke, David Cantens en Els Olaerts. FOTO PATRICK DE ROO

ben, voelde ik me nu pas rijp voor zo'n bewerking.” De toon van het stuk? “Het is een melodrama, laten we daar geen doekjes om winden. Het gaat over mensen die op zoek zijn naar zichzelf. Dat kan confronterend zijn, want existentiële vragen stellen we ons allemaal.”

Existentiële vragen zijn ook heel aanwezig in alles wat Peter De Graef doet. “Ik zit zo ineen”, geeft hij toe. “Zoals een leeuw die niet tsjilpt maar brult. Ik wil er niet hoogdravend mee doen,

want wat me het meest inspireert, dat is de weerbarstigheid van het dagelijkse leven. Opstaan, de kinderen naar school doen, ruzie hebben met je lief. Dat zijn de dingen die ik het meest deel met anderen.”

Cultuurprijs

De Graef sleepte met de Louis d'Or (1998) en de Nederlandse Taalunie Toneelschrijfprijs (2002) al mooie prijzen in de wacht, maar dit jaar ontving hij de Cultuurprijs Toneel-literatuur Vlaanderen. De kers op de taart? “Ik was er zeker blij mee. Op den duur begin je toch te denken:

verdorie, misschien word ik oud en schrijf ik over dingen die niet meer aan de orde zijn. Spijtig is wel dat de helft van het prijzengeld gebruikt is om putten te dempen. Het is droevig gesteld met het cultuurbeleid in Vlaanderen, ik moet bijna betalen om mijn vak te kunnen beoefenen.”

EEFJE RAMPART

Op 2/11 CC Zwaneberg Heist o/d Berg, 3 en 4/11 De Roma Borgerhout, 10/11 CC Ter Vesten Beveren, 11/11 Stadsschouwburg Mechelen, 13/11 CC De Ster Willebroek.